

OBAVIJESTI

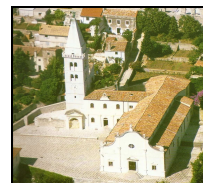
Kroz tjedan posebno slavimo:

Dan	Spomen/blagdan	Mise
Ponedjeljak 17. 09.	Svagdan 24. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Utorak 18. 09.	Svagdan 24. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Srijeda 19. 09.	Svagdan 24. tjedna kroz godinu	u 7,30 i u 19,00 sati
Četvrtak 20. 09.	Sv. Andrija Kim i drugovi mč.	u 7,30 i u 19,00 sati
Petak 21. 09.	Sv. Matej, ap. i ev.	u 7,30 i u 19,00 sati
Subota 22. 09.	Svagdan 24. tjedna kroz godinu	u 9,00 i u 18,00 sati
Nedjelja 23. 09.	25. NEDJELJA KROZ GODINU	u 7,30; 10,00 ; 11,30 i u 19,00 sati

- Danas su sv. mise u 7,30; **10,00**; 11,30 i u 19,00 sati.
- Danas popodne je susret obiju obiteljskih zajednica u 17,30 sati.
- Vjeronauk za prvopričesnike je u srijedu u 16,00 sati.
- Vjeronauk za krizmanike je u petak u 17,00 sati
- Vjeronaučna radionica za 3. razred je u ponedjeljak u 16,00 sati
- Vjeronaučna radionica za 4. razred je u utorak u 16,00 sati
- Vjeronaučna radionica za 5. razred je u srijedu u 16,00 sati
- Vjeronaučna radionica za 6. razred je u ponedjeljak u 17,00 sati
- Vjeronaučna radionica za 7. razred u utorak u 17,00 sati
- U utorak je nakon večernje sv. mise duhovni nagovor i molitva članovima Schönstadskog pokreta.
- U četvrtak je cjelodnevno klanjanje. Upišite se na papir u sakristiji.
- U petak je **uvodni susret mladih u 20,00 sati** pod naslovom: „Upoznajmo se i krenimo zajedno na put vjere“
- U subotu će prva sv. misa biti u 9,00 sati u kapeli Srca Isusova, a navečer u župnoj crkvi u 18,00 sati s vjenčanjem.
- U nedjelju je u 20,00 sati susret roditelja pripravnika na Prvu sv. pričest.
- Tisak: Glas koncila.

U crkvi sv. Nikole sv. mise su u 18,00 sati osim u srijedu u 8,00 sati.

Izdaje: Župni ured, Š. Kv. Kozulića 8, 51550 Mali Lošinj
Tel. 051/231-731; fax. 051/233-942.
<http://www.dekanat.losinj.hr>; e-mail: zupni.ured.mali.losinj1@ri.t-com.hr
Odgovara: Ivan Brnić, župnik

LISTIĆ ŽUPE MALI LOŠINJ

Godina: V

16. rujna 2012.

Broj: 206

24. NEDJELJA KROZ GODINU

Današnja čitanja

Prvo čitanje: Iz 50,5-9a

Drugo čitanje: Jak 2,14-18

Evangelje: Mk 8,27-35

U ono vrijeme: Krenu Isus i njegovi učenički u sela Cezareje Filipove. Putem on upita učenike: "Što govore ljudi, tko sam ja?" Oni mu rekoše: "Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka." On njih upita: "A vi, što vi kažete, tko sam ja?" Petar prihvati i reče: "Ti si Pomazanik - Krist!" I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu. I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: "Nosí se od mene, sotoño, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!" Tada dozva narod i učenike pa im reče: "Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evangelja, spasit će ga."

DAVATI I PRIMATI UTJEHU

Utjeha je lijepa riječ. Odgovarajući latinski izraz consolatio jasno govori o čemu se pri tom radi, naime „biti s onim (con), koji je „sam“ (solus). Tješiti, davati uslugu, jedan od najvažnijih oblika brižnog udjela na dobru drugoga. U životu često susrećemo jad, žalost i usamljenost i pri tom se uvijek iznova pitamo kako ublažiti toliku patnju.

Možemo i moramo pružiti utjehu. Možemo i moramo utješiti majku koja je tragično izgubila svoje dijete; možemo i moramo utješiti mladića koji trpi zbog neizbježne bolesti. Moramo utješiti obitelj čija je kuća razorena, vojnika koji je izgubio ruku, tinejdžera koji pomišlja na samoubojstvo, starca koji nezadovoljan proklinje svoj život.

Tješiti ne znači oduzeti nekomu trpljenje, nego znači biti uza nj, stati uza nj i reći: „Ti nisi sam; uza te stojim ja. Zajedno možemo ponijeti teret. Ne boj se, tu sam!“ To je utjeha. Svi mi imamo razloga davati utjehu, kao i primati je.

Henri J. M. Nouwen

Godina vjere je pred nama

„Suočavamo se s dubokom krizom vjere i gubitkom vjerskog osjećaja koji predstavlja jedan od najvećih izazova Crkve danas.“

Sveti Otac se nada da će Godina vjere, koja započinje 11. listopada 2012. a traje do 24. studenog 2013. pridonijeti „povratku Božje prisutnosti u svijetu i dati čovjeku pristup vjeri te mu omogućiti da vjeruje Bogu koji nas, u Isusu Kristu, voli do samog kraja“.

Upravo iz tih razloga i mi ćemo se pridružiti cijeloj Katoličkoj Crkvi da bismo poradili na jačanju svoje vjere. Najprije ćemo u nastavcima donijeti Papino *Apostolsko pismo u obliku motu proprio pape Benedikta XVI. kojim se proglašava Godina vjere*.

1. "Vrata vjere" (usp. Dj 14, 27) koja vode u život zajedništva s Bogom u njegovoj Crkvi uvijek su nam otvorena. Preko njihova se praga može prijeći kada je Božja riječ naviještena a srce dopusti da ga oblikuje milost koja preobražava. Proći kroz ta vrata znači krenuti na put koji traje cio život. Taj put započinje krštenjem (usp. Rim 6, 4), po kojem možemo Boga nazivati Ocem, a završava prijelazom iz smrti u vječni život, plod uskrsnuća Gospodina Isusa koji je, darom Duha Svetoga, htio učiniti dionicima svoje slave sve koji vjeruju u njega (usp. Iv 17, 22). Ispovijedati vjeru u Trojstvo – Oca, Sina i Duha Svetoga – znači vjerovati u jednoga Boga koji je Ljubav (usp. 1 Iv 4, 8): Otac, koji je u punini vremena poslao svoga Sina radi našeg spasenja; Isus Krist, koji je u otajstvu svoje smrti i uskrsnuća otkupio svijet; Duh Sveti, koji vodi Crkvu kroz stoljećâ u iščekivanju Gospodinova povratka u slavi.

2. Od samog početka svoje službe kao Petrova nasljednika podsjećao sam na potrebu da se ponovno otkrije put vjere da bi se sve jasnije iznosilo na vidjelo radost i obnovljeni zanos susreta s Kristom. U Homiliji na misi prigodom početka pontifikata napisao sam: "Crkva u cjelini, i pastiri u njoj, moraju poput Krista krenuti na put, da izvedu ljude iz pustinje i povedu ih prema mjestu života, prema prijateljstvu sa Sinom Božjim, prema Onome koji nam daje život u punini" [1]. Nerijetko se događa da se vjernici više brinu za društvene, kulturne i političke posljedice svoga zauzimanja, dok na vjeru i dalje gledaju kao na nešto što se samo po sebi podrazumijeva u zajedničkom životu. No zapravo ta pretpostavka ne samo da se više ne može uzimati zdravo za gotovo, već je štoviše često zaniijekana [2]. Dok je u prošlosti bilo moguće prepoznati jedinstveno kulturnu matricu, koja je naširoko prihvaćana u svojem podsjećanju na sadržaje vjere i na vrijednosti koje ona nadahnjuje, danas se čini kako, uslijed duboke krize vjere kojom su pogođene mnoge osobe, to nije slučaj u

velikim područjima društva.

3. Ne možemo prihvatiti da sol postane bljutava i da svjetlo bude skriveno (usp. Mt 5, 13-16). I današnji čovjek može iznova osjetiti potrebu poput Samarijanke poći na zdenac da sluša Isusa, koji poziva vjerovati u Nj i crpiti s njegova izvora, iz kojeg teče voda živa (usp. Iv 4,14). Moramo s novom radošću u srcu uživati Božju riječ, koju je na vjerni način prenijela Crkva, i Kruh života, koji se daju kao potpora onima koji su njegovi učenici (usp. Iv 6, 51). Isusovo se učenje, naime, i danas razliježe s jednakom snagom: "Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni" (Iv 6, 27). Pitanje koje su postavili njegovi slušatelji: "Što nam je činiti da bismo radili djela Božja?" (Iv 6, 28), postavljamo i mi danas. Znamo Isusov odgovor: "Djelo je Božje da vjerujete u onoga kojega je on poslao" (Iv 6, 29). Vjera u Isusa Krista je, dakle, put kojim se može definitivno prispjeti k spasenju.

4. U svjetlu svega ovoga odlučio sam proglasiti Godinu vjere. Ona će započeti 11. listopada 2012., na pedesetu obljetnicu otvorenja Drugog vatikanskog koncila a završit će na svetkovinu Gospodina Našega Isusa Krista Kralja svega stvorenja, 24. studenog 2013. Na dan 11. listopada 2012. obilježit će se također dvadeseta obljetnica objavljivanja Katekizma Katoličke Crkve, kojeg je proglasio moj prethodnik, blaženi papa Ivan Pavao II. [3], sa ciljem da svim vjernicima predstavi snagu i ljepotu vjere. Taj je dokument, istinski plod Drugog vatikanskog koncila, zatražen od Izvanredne biskupske sinode iz 1985. kao sredstvo koje će biti stavljeno u službu kateheze [4], a ostvaren je zahvaljujući suradnji čitavog episkopata Katoličke Crkve. Nadalje, tema Opće skupštine Biskupske sinode koju sam sazvao za mjesec listopad 2012. glasi Nova evangelizacija za prenošenje kršćanske vjere. Bit će to dobra prilika da se čitavu crkvenu zajednicu uvede u vrijeme posebnog razmišljanja i ponovnog otkrivanja vjere. Nije to prvi put da se Crkvu poziva slaviti Godinu vjere. Moj časni prethodnik sluga Božji Pavao VI. proglasio je jednu 1967., u spomen na mučeništvo apostola Petra i Pavla na 1900. obljetnicu njihova najvišeg svjedočanstva. Zamislio ju je kao svečani trenutak za čitavu Crkvu da "istinski i iskreno ispovijedi istu vjeru"; on je, osim toga, htio da to bude potvrđeno "na individualan i zajednički način, slobodno i svjesno, na izvanjski i duhovan način, ponizno i iskreno" [5]. Smatrao je da će na taj način čitava Crkva moći obnoviti "jasnu svijest o svojoj vjeri, da je oživi, pročisti, potvrdi, ispovijedi" [6]. Veliki nemiri koji su se dogodili u toj godini još su bjelodanije pokazali koliko je takva jedna proslava bila nužna. Ona je zaključena Ispoviješću vjere naroda Božjeg [7], kojom se potvrdilo kako bitni sadržaji koji već vjekovima čine baštinu svih vjernikâ trebaju biti potvrđeni, shvaćeni i produbljavani na uvijek nov način kako bi se pružalo svjedočanstvo u skladu s povijesnim prilikama koje su različite od negdašnjih.

nastavlja se